

Závěrečná zpráva ze studijního pobytu Akademický rok 2016 - 2017

Tato zpráva musí být předána Akademické informační agentuře Domu zahraniční spolupráce (DZS) po ukončení studijního pobytu. Zprávu, prosím, zašlete e-mailem na adresu aia@dzs.cz. Do předmětu e-mailu napište „Zpráva z pobytu“ + název příslušné země. Závěrečné zprávy, jejichž autoři souhlasili se zveřejněním, jsou k dispozici na internetové adrese http://www.dzs.cz/cz/akademicka-informacni-agentura/63_zpravy-ze-studijnich-pobytu/.

Osobní údaje

Jméno a příjmení studenta:	Lukáš Janeček
E-mail:	413623@mail.muni.cz
Domácí VŠ:	Masarykova univerzita
Domácí fakulta:	Filozofická fakulta
Obor studia:	Historie – Archeologie
Hostitelská země:	Řecko
Hostitelská VŠ:	Krétská univerzita
Délka pobytu:	31. 7.–28. 8. 2016

Prosíme o vyjádření, zda hodláte zprávu poskytnout k uveřejnění a zda ji hodláte zveřejnit anonymně či nikoli. Zveřejnění jména a kontaktu může pomoci dalším uchazečům o studijní pobyt v zahraničí.

Souhlasím s uveřejněním této zprávy

na internetových stránkách DZS

ano   ne

Souhlasím s uvedením jména u mé zprávy

ano   ne

Souhlasím s uvedením e-mailové adresy u mé zprávy

ano   ne

Body pro sepsání Zprávy ze studijního pobytu

- **Zahraníční pobyt** (uveďte stručné informace o délce studijního pobytu, o univerzitě či pracovišti, kde jste stáž absolvovali, o Vaší činnosti spojené se studiem)
- **Před odjezdem** (informace o formalitách, které je třeba zajistit před odjezdem – viza, pojištění apod., doprava, spojení, ceny)
- **Ubytování, stravování, doprava** (druh ubytování, kvalita, způsob zajištění, cena, možnost využití studentské koleje, možnost stravování v menze)
- **Finance** (způsob výplaty stipendia, dostatečnost finančních prostředků, potřeba finanční zálohy ze soukromých zdrojů, nepředvídané náklady)
- **Volný čas** (využívání volného času, akce a služby pro studenty, přístup do univerzitních zařízení – do knihoven, k internetu apod., sportovní a kulturní příležitosti, tipy na výlety)
- **S jakými problémy jste se setkal(a) při přípravě cesty a během zahraničního studia**
- **Další komentáře a doporučení** (rady a tipy pro ostatní studenty)

- **Celkové hodnocení** (jaký přínos měla stáž pro Vaše studium, diplomový projekt, doktorskou práci, pro zlepšení jazykových znalostí apod.)
- **Odkaz na fotogalerii** (můžete připojit odkaz na Vaše osobní webové nebo facebookové fotoalbum, případně je možné zaslat několik fotografií v příloze e-mailu)

Text zprávy:

Od 31. 7. až do 28. 8. jsem absolvoval Letní školu řeckého jazyka a kultury na Krétské univerzitě. Výuka probíhala v univerzitním kampusu Gallos nedaleko města Rethymno (cca 10–15 min městským autobusem do centra města). V areálu kampusu jsme byli rovněž ubytováni a nacházela se zde menza, která nám zajišťovala stravu po celý pobyt. Výuka zahrnovala 80 vyučovacích hodin (denně 4 hodiny, tj. od 9:30–13:30 s přestávkou), dvě lekce řeckých tanců, tři přednášky (řecká historie, řecká literatura, řecký básnický jazyk) a tři výlety (Knossos + Herakleion, Eleutherna + Arkadi, Anogeia + Skinakas). Veškerý program byl povinný, umožněny byly max. dva dny absence, tj. 8 vyučovacích hodin. Docházka byla nutná k získání certifikátu, který se skládal z: docházka, aktivita na hodinách, domácí úkoly (dohromady 40 %), zkouška v polovině kurzu (20 %), závěrečná velká zkouška (40 %). V případě, že student nezískal adekvátní počet bodů u obou zkoušek, ale splnil docházku, získal alespoň certifikát o účasti (k takové situaci během mého kurzu ale u nikoho nedošlo). Na začátku kurzu proběhl písemný rozřazovací test, na základě kterého jsme se rozdělili na tři skupiny: A1–A2, B1–B2, C1–C2. Já jsem se dostal do nepokročilejší skupiny C1–C2 (resp. Γ1–Γ2), kde jsme byli v počtu osmi studentů (Česko, Ázerbájdžán, Ukrajina, Maďarsko, Slovensko). Vyučující pro celý kurz byli tři: Maria Pouloupoulou, Giannis Frangiadakis a Eleni Cherety. Prvních 14 dní výuku mé skupiny vedla Marie a Eleni, poslední dva týdny Marie a Giannis (vyučující se změnili, aby během kurzu všichni učili všechny). Výuka se soustředila na konverzaci (součástí všech hodin – v poměru k ostatním tématům jednoznačně převažovala), morfologii a etymologii (minimálně), gramatika (nebyla hlavní náplní kurzu, okrajově jsme se dostávali ke gramatickým jevům denně se všemi vyučujícími, nebylo to však v mé skupině cílem – předpokládalo se, že C1–C2 gramatiku už ovládá), syntax, hovorový jazyk a idiomy (často – odhadem třetina kurzu), sloh (denní domácí úkoly na následující den – kompozice na cca 1 A4 na odborná i neoborná témata, např. moje město, ale i výhody a nevýhody geneticky upravených potravin). Domácí úkoly byly denně, pravidlem a ve větším množství (kompozice – většinou dvě, cvičení, přípravy, apod.). Jejich plnění bylo povinné a žádoucí pro získání certifikátu. Hodiny probíhaly v přátelské atmosféře a legraci. Učitelé byli spíše našimi kamarády – trávili s námi čas na výletech, na večerních programech, exkurzích do města (muzea, galerie, apod.). Všichni studenti a vyučující byli přátelští a díky tomu měl kurz absolutně perfektní a uvolněnou atmosféru.

Před odjezdem se dokumentace vyplňovala a posílala s velkým předstihem už na podzim předchozího roku (životopis, doporučující dopis, žádost AIA, motivační dopis). Dlouho se však čekalo na reakci ze strany řeckého státu, který s odpovědí otálel. Do května jsme nevěděli, jestli vůbec kurz proběhne. To byla obrovská nevýhoda, protože nejistota kolem kurzu znesnadňovala plány na léto. Škola ani já jsme nevěděli, na čem jsme. S tím je bohužel nutné s jakýmkoliv výjezdy do Řecka počítat. Mě to příliš nerozhodilo, protože Řecko a jejich způsoby moc dobře znám. Nakonec však řecký stát začal komunikovat, avšak pozdě ve srovnání s jinými zeměmi. Proto byla sekundární dokumentace shromažďována spěšně v květnu. Jednalo se o přihlášku, doklad o znalosti jazyků, kopie diplomu, kopie cestovního dokladu, životopis. Vše muselo odesláno do Prahy, která dokumenty následně odeslala Řecku. Na tomto místě se hodí říct, že

komunikace s pražským ministerstvem a paní referentkou byla na vynikající úrovni. Podpora, které se mi dostávalo z této strany, byla nebývalá a posléze, když jsem byl na Krétě a když jsem se dozvěděl zkušenosti studentů z jiných zemí, jsem nesmírně rád, že na českém ministerstvu pracují lidé s takovou vstřícností a nasazením. Do Řecka nejsou zapotřebí víza, nutné bylo si vyřídit jen cestovní pojištění, které nebylo v rámci kurzu zajišťováno (pojištění na měsíc vyšlo na cca 1000 Kč). Problém představovala zpožděná a neadekvátní komunikace jak ze strany řeckého ministerstva, tak ze strany řecké univerzity. Ještě ani měsíc před odjezdem jsme nevěděli, kdy a kde přesně kurz proběhne a kdy a kam máme přiletět. To jsme se dozvěděli necelé tři týdny před zahájením kurzu; řeckým ministerstvem školství uvedená data, dle kterých jsem si koupil letenky, byla ovšem chybná, resp. neodpovídala tomu, co tvrdila Krétská univerzita. Do nepříliš příznivé situace se rozhodlo intervenovat též české velvyslanectví v Athénách, bohužel se nepodařilo situaci zvrátit v můj prospěch. Univerzita mi nebyla schopna a ani ochotna zajistit ubytování do mého odletu a odkázala mě na vyhledání hotelu. Situace dospěla do stavu, kdy bylo po dohodě s českým ministerstvem a velvyslanectvím nutné, abych svůj termín odletu změnil. Doprava není hrazena přijímající zemí, ale je dodatečně proplacena ze strany českého ministerstva. Dokumentaci je nutno vyřídit ihned po ukončení kurzu a po příjezdu do Česka. Propláceny jsou jen letenky, resp. jízdné z tuzemska do zahraničí; jízdenky pro dopravu na a z letiště ať už v Česku, anebo v Řecku nejsou v refundaci zahrnuty. Já jsem letěl charterovým letem z Ostravy do Herakleionu. Doprava z Herakleionu do Rethymna místními autobusy vyjde na něco málo přes 10 eur.

Ubytování bylo zajišťováno zdarma Krétskou univerzitou na univerzitní koleji. Univerzitní kolej se nacházela v areálu kampusu v Gallosu. Není to však kolej v pravém slova smyslu. Všichni jsme byli příjemně překvapení, jak „kolej“ vypadá. Jedná se spíše o rezidenci apartmánového typu. Jde o několik menších budov, bez recepce a nějaké koncepce. Připomínalo mi to turistické apartmány přímořského letoviska. Každý z nás měl samostatný pokoj (!) spolu se sociálním zařízením, kuchyňku jsme sdíleli vždy čtyři studenti na jedné buňce. Byl zajišťován úklid dvakrát týdně. Ložní prádlo, ručníky i mýdlo atd. bylo taky zajištěno. Pokoje byly klimatizovány a nově vybaveny. Možnost praní zde byla ve společné pračce, ta se však hned první týden pokazila. Úklidová služba nás však alespoň vybavila pracími prášky a kýbly. Dopředu jsme byli informováni o možnosti vyžít univerzitní tělocvičny, po celou dobu kurzu však byla tělocvična uzavřena (důsledek prázdninového „provozu“ kampusu). Strava byla rovněž součástí kurzovního „balíčku“. Byla zdarma a podávána byla v univerzitní menze. Skládala se ze snídaně (kontinentálního typu, každý den stejná), oběda (polévka, hlavní chod výběr min. ze dvou jídel, výběr ze tří salátů, ovoce, často i dezert; vegetariánům nebo muslimům, kteří nejedli vepřové maso, se vycházelo vstříc) a večeře (stejná skladba jako oběd). Jídlo byla výhradně řecká kuchyně (asi jen s výjimkou špaget) a bylo výborné.

Kurz spolu s ubytováním, stravou, výlety apod. byl plně hrazen ze strany Řecka. Nebylo zapotřebí zaplatit vůbec nic. Denní stipendium proto nebylo poskytováno. Ale náklady vzhledem k tomu, že vše jsme měli v podstatě k dispozici, by mohly být minimální (záleželo na každém z nás, jak jsme chtěli nebo nechtěli nakládat s volným časem apod.). Jedinou významnou položkou, která šla z našich financí a byla nevyhnutelná, byly náklady spojené s dopravou městským autobusem do města. Ačkoliv nám univerzita zajistila 50 % slevu na jízdné MHD v Rethymnu (a 25 % slevu na meziměstské autobusy), i přesto nás jedna cesta do města stála 0,70 euro (denně proto minimálně 1,30 euro), což vzhledem k denním cestám představovalo nakonec velký objem peněz. Univerzita se snažila, abychom skoro každý den měli odpoledne nějaký program (lekce tanců, návštěva muzeí, galerií, komentovaná vycházka Rethymnem, atd.). Mnohdy program (snad s výjimkou přednášek) probíhal ve městě, kam jsme se museli

doprovít. Proto v konečném důsledku náklady na jízdné vyšly v přepočtu na cca 1000 Kč. Jak už bylo řečeno, jízdné do a z Řecka hradilo domácí ministerstvo, avšak zpětně. Refundace se vyřizuje ex post a lze předpokládat, že než se dokumentace vyřídí, bude to trvat delší dobu. Dokumentace se totiž předává univerzitě, která ji zpracuje a odešle českému ministerstvu. To situaci vyhodnotí a pošle konkrétní balík peněz vysílající univerzitě. Ta vše zpracuje a odešle formou stipendia studentovi obdržené finanční prostředky. Na začátku je tak potřeba počítat se svým zdrojem financí, který bude posléze vyplacen.

Volného času jsme příliš neměli (je nutné počítat s tím, že člověk, ačkoliv jede do Řecka, nejede na dovolenou, ale jede studovat). Ačkoliv výuka skončila v 13:30, tak jak již bylo zmíněno, téměř denně jsme měli povinný program také odpoledne. Nadto bylo zapotřebí plnit domácí úkoly, kterých nebylo málo. Charakter doprovodného programu však často byl spíše volnočasový (s výjimkou přednášek jsme většinou stejně skončili ve městě, kde jsme pak mohli zůstat a strávit čas, jak jsme chtěli; popř. jsme do města mohli přijet dříve a jít před např. návštěvou muzea na pláž). Navíc součástí programu byl např. koncert krétské tradiční hudby, večer mezinárodních kuchyní (vařili jsme svá národní jídla), závěrečné posezení s učiteli u „poslední rakije“ apod. Třetí týden kurzu byl trochu volnější a odpolední program byl pouze dvakrát. V konečném důsledku tak volného času bylo akorát a nebyli jsme příliš svázáni povinným programem. Nadto nám univerzita zajistila tři velké výlety (s ohledem na začátečníky a mírně pokročilé byl výklad vždy anglicky): 1. návštěva archeologické lokality Knossos, archeologického muzea v Heraklionu, volný čas na procházku po starém městě Heraklionu; 2. návštěva archeologické lokality Eleutherna (normálně veřejnosti uzavřená), archeologického muzea v Eleutherně, tradiční staré vesničky Margarites a návštěva dodnes fungujícího kláštera Arkadi; 3. prohlídka horské a nejvýše položené vesnice na Krétě Anogeia, tříkilometrová večerní/noční procházka v pohoří Psiloritis s cílem dosažení vrcholu Skinakas (1750 m n. m.; šlo se po asfaltové cestě s minimálním převýšením), exkurze na observatoř a pozorování hvězd. Na výlety jsme zpravidla jezdili v sobotu; s jedinou výjimkou, kdy na Skinakas se jelo v neděli odpoledne (cílem byla hvězdárna, proto jsme se vrátili až ve 2 hodiny v noci). Jako student země EU jsem měl vstup na všechny lokality zdarma. Jak jsme naložili s celými volnými dny/odpoledním časem, bylo jen na nás. Já jsem spolu s kamarády přes volná odpoledne jezdil na městskou pláž v Rethymnu. Ta byla ve vzdálenosti 15–20 min MHD – podle toho, kam jsme chtěli jít –, písečná, široká, s množstvím barů, kde byly k dispozici též lehátka. Moře mělo pozvolný vstup a bylo teplé. Sever Kréty je známý častými a velkými vlnami – klidné moře bylo max. 2 dny v týdnu. Přes volné soboty nebo neděle jsem podnikal výlety s kamarády do okolních měst a míst meziměstskými autobusy (Chania, Elafonissi, Armeni apod.). Jiní studenti volili jiné cíle svých cest, např. i Santorini nebo východ Kréty (např. Agios Nikolaos). Vše však byly naše osobní náklady. Meziměstské spojení na Krétě funguje dobře (ve srovnání s jinými místy v Řecku bych řekl skoro výborně), takže rozhodně se není čeho bát. Přístup jsme měli mít také do univerzitních prostor. Tělocvična však během našeho pobytu nefungovala. Nevýhodou bylo, že dva týdny v srpnu byla celá univerzita kompletně uzavřena (v kampusu jsme byli jen my). Proto nefungovalo ani občerstvení, ani kavárna, ani obchod, ani knihovna. Do knihovny jsme tak měli přístup jen první a poslední týden kurzu (jejich návštěva však nebyla pro výuku rozhodující – neměli jsme žádné dodatečné práce ani nebylo nutné vyhledávat jinou literaturu, ze které bychom se museli učit). Internet měl teoreticky fungovat ve všech univerzitních budovách, prakticky však fungoval jen někde. V učebnách, knihovně a menze fungoval v podstatě bez chyby, horší to ale bylo na univerzitní koleji. Zpravidla v žádném pokoji nebyl signál. Ten byl silný jen

na dvoře mezi rezidencemi – tam jsme nejen proto trávilí množství času a dvorek se tak stal „internetovou kavárnou“ a „zastavárnou času“.

Při pobytu nebo při zařizování pobytu jsem se setkal v podstatě jen s dvěma problémy, a to nejistotou a problematickým zařizováním celého výjezdu a již zmíněným odletovým dnem. Při zařizování kurzu byla problémem obrovská nejistota, jestli vůbec odjedu. Problém s odletovým datem byl však mnohem vážnější. Zaměstnal nás takovým způsobem, že já, české ministerstvo a české velvyslanectví jsme v podstatě nedělali v červenci nic jiného, než jsme si s řeckou stranou a sami navzájem vyměňovali e-maily, anebo telefonicky spolu spojovali. Kardinální problém se bohužel nakonec nepodařilo vyřešit v můj prospěch. Problém s přerezervováním letu však pokračoval tím, že již nebylo možné let změnit. To se podařilo až o několik dní později, kdy se v letadle nečekaně uvolnilo jedno místo. Jako obrovský filhelén mě situace příliš nerozhodila. Při realizaci samotného kurzu k žádnému problému nedocházelo a organizace a realizace byla na výborné úrovni. Dostávali jsme na začátku týdne vždy informační balíček, který udával program. Měli jsme na učitele jak telefonické spojení, tak jsme byli v kontaktu i např. na facebooku. Vždy jsme se dohodli a vše probíhalo bez problémů.

Celý kurz byl pro mě obrovskou zkušeností. Rozhodně jsem rád, že jsem se jej účastnil. I přes martyrium, které samotnému kurzu předcházelo, naprosto převážily kladné dojmy a hodnocení. Výuka byla na vysoké úrovni; všichni jsme z kurzu odjžděli s množstvím nově získaných znalostí. Dostali jsme kvalitní učebnice; další knihy a učebnice jsme si mohli zdarma vybrat z obrovského portfolia univerzitní produkce. Veškeré materiály, které jsme dostávaly souběžně, byly také na kvalitní úrovni. Kurz bych proto doporučil nejenom mírně pokročilým nebo už plynně hovořícím, ale i absolutním začátečníkům. Na kurz přijelo odhadem dvacet studentů, kteří neuměli v řečtině ani pozdravit a kteří odjžděli vybaveni základním balíkem informací, až jsem byl překvapený, že na konci kurzu byli schopni v mnohých situacích přestat mluvit anglicky a začít nejen se mnou, ale i s Řeky mluvit v základních řeckých frázích. Není proto proč se bát. Pro mě osobně měl kurz obrovskou hodnotu. Všichni jsme si ve skupině ohromně prohloubili znalosti. Pro mě nejprínosnější byly zejména idiomy, hovorové výrazy a syntaktické problémy. Ocenil jsem hlavně skutečnost, že jsme byli s rodilými mluvčími, kterých jsme se mohli na cokoliv zeptat. Moje nekončící množství otázek tak našlo své odpovědi. Navíc přínosný byl fakt, že jsme nejen na hodinách, ale i mezi sebou (jak mezi námi pokročilými, tak i s mírně pokročilými) mluvili jen řecky. Měsíc jsem v podstatě nepoužíval jiný jazyk než řečtinu (anglicky jsme se bavili jen se začátečníky).